

[Kim Behnke]

Med hensyn til det første punkt, spørgsmålet om eksportnetværksordningen, skal jeg ikke melde mig i koret af dem, der mener, at den nuværende ordning er en kolossal succes osv. Succes i forhold til hvad? Jo, set i forhold til, at Folketinget i stedet havde vedtaget at lukke de pågældende virksomheder, eller at Folketinget havde vedtaget nye ekstreme reguleringer eller ekstreme afgiftsordninger, er det nok en succes. Men det er jo ikke en succes set i forhold til, hvad det reelt har været muligt at gøre for at hjælpe danske eksportvirksomheder. Og i betragtning af de mange penge, der bliver bundet i halen på denne eksportnetværksordning, mener vi ikke, man kan udnævne den til at være en succes.

Så til spørgsmålet om at skulle etablere en ordning med rådgivning af mindre, nystartede virksomheder. Igen må man sige: Tilskud virker fuldstændig på samme måde som narkotika, det gør virksomhederne afhængige, og det svækker virksomhederne. De eneste, der får glæde af det, er i narkotikaverdenen narkotikapusherne og i dette tilfælde de offentlige velfærdspushere, som nyder godt af det og får stillinger, de, der med mild hånd uddeler narkotika, i dette tilfælde tilskud. Det tager vi afstand fra. Det svækker erhvervslivet, ligesom narkotika svækker det menneskelige legeme.

Hvis man skal gøre noget for at fremme virksomhedernes muligheder for at få økonomi til at købe sig rådgivning, er det bedste middel – hvad vi mange gange før har påpeget – at lave det, man kalder 125 pct.s afskrivningsordninger. Forskellen på tilskuds- og afskrivningsordninger er, at der ved tilskud slet ikke er noget incitament for virksomheden til at sikre, at det lykkes, for hvis ikke det rigtig lykkes, betyder det ikke noget – det er bare tilskuddet, der er gået tabt. I det øjeblik virksomheden selv skal ind og finansiere og i regnskabet kan foretage 125 pct.s afskrivning, er det en helt anden tankegang, der ligger bag. Så satser man på succes, og man satser på det, der kommer til at fungere godt.

Det sidste punkt, forslaget om at ansætte højtuddannede ledige, vil jeg påstå vil give anledning til større ledighed. Hvis dette forslag skulle blive vedtaget – hvad jeg ikke håber bliver tilfældet – hvad vil der så ske i de virksomheder, som ellers ville have ansat medarbejdere? Det er der jo ingen grund til at gøre nu, når

man kan få disse medarbejdere ansat med tilskud, og hvad er resultatet? I bedste fald har vi fået et større offentligt underskud og ikke skabt nogen som helst merbeskæftigelse, for ikke at tale om den konkurrenceforvridning, det vil give, og de problemer, det vil skabe i virksomhederne, når en ingeniør fra en længst ledig-liste kommer ud og skal fortælle, hvordan man driver virksomhed.

Det skaber konflikter, det skaber problemer, og det skaber slet ikke det, man påstår her: at vedkommende efter et års tid vil blive ansat i virksomheden. Så længe man får tilskud, kan man da godt have medarbejderen til at rende rundt, men i samme øjeblik tilskuddene er væk, har man lige så stor ledighed, som man havde før.

Men jeg kan godt se, hvorfor man vil gøre det. Det får det jo til at se ud, som om man har gjort noget ved ledigheden. Antallet af registrerede ledige falder, fordi man flytter dem fra den ene kolonne til den anden, og skatteyderne har betalt mellemregningen.

Derfor: Ingen af de tre punkter er sympatiske. Ingen af de tre punkter hjælper de danske virksomheder. Samtlige tre punkter såvel som de andre forslag, vi har set i dag fra hr. Trøjborgs hånd, er mere med til at ødelægge end gavne dansk erhvervsliv.

I 30 år har man forsøgt med socialdemokratisk politik her i Danmark. Resultatet er blevet stor arbejdsløshed; resultatet er blevet verdens højeste skattetryk; resultatet er blevet en kæmpe gæld. Nu må tiden være inde til, at vi slår en streg og siger: Hertil og ikke længere.

Sonja Albrink (CD):

Ligesom i det tidligere beslutningsforslag er der også flere gode intentioner i dette, men vi mener, at det område, vi beskæftiger os med her, hører hjemme under de igangværende finanslovforhandlinger, og derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er lidt tilbøjelig til at give SF's ordfører ret i betragtningerne over dette beslutningsforslag. Jeg synes måske, der er forslag fra Socialdemokratiets hånd, som har haft en mere heldig udformning.

Eksportnetværksordningen er et spørgsmål om at forhøje et beløb. O.k., man kan altid dis-